

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช
ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

**The Development of Academic Achievement in Thai
Literature on Rachadhiraj The Episode of Saming Phra Ram
Asar Using Creativity Based Learning for Grade 7 Students**

พรรณงา พาบ¹และสุภาวธรรม ฤกษ์คำ²

Pannga Pabu¹ and Supawan Ruekamlang²

สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

Department of Thai Language, Faculty of Education, Nakhon Phanom University

เบอร์โทรศัพท์ 099-0348647 email: 23panngapabu@gmail.com

Received 27 February, 2026

Revised 20 June, 2026

Accepted 25 June, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา แบบทดสอบก่อน-แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจที่ ผลการวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/87.65 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.76, SD=0.11$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา, การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

Abstract

This research aimed to 1. Determine the effectiveness of creative learning based on the literature lesson Rachathirat: Saming Phra Ram Asa for Grade 7 students 2. Study the efficacy of this creative learning approach for Grade 7 students and 3. Investigate students satisfaction with the creative learning approach. The sample consisted of 13 students. The research instruments included a lesson plan on Rachathirat: Saming Phra Ram Asa, pre-and post-tests, and a satisfaction survey. The results showed an effectiveness score of 82.35/87.65 ($p < .05$) and a very high level of satisfaction ($M=4.76$, $SD=0.11$)

Keywords: Development of Academic Achievement, Rachathirat: Saming Phra Ram Asa, Creative Based Learning

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาสังคมไทย เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ค่านิยม และองค์ความรู้ของมนุษย์ผ่านกระบวนการสื่อสาร ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างบุคคล อันนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกใช้ถ้อยคำในการถ่ายทอดความรู้สึก เรื่องเล่า วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต ซึ่งเป็นศิลปะอันงดงามทางภาษา หรือ วรรณคดี ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่พระราชทานไว้ในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ความตอนหนึ่งว่า “...ภาษานั้น เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์อย่างหนึ่ง คือ เป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่งเป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นต้องรักษาไว้ให้ดี...” (ประภาส ปานเญียง, 2558) จะเห็นได้ว่าวรรณคดีเป็นส่วนหนึ่งของภาษาไทยที่มีความสำคัญ เพราะนอกจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวของมนุษย์แล้วนั้น ยังคงธำรงไว้ซึ่งความวิจิตรงดงามทางภาษาโดยไม่อาจปรากฏให้เห็นได้ทางสายตาแต่สามารถปรากฏให้เห็นได้ภายในจิตใจจึงควรค่าแก่การร่วมกันอนุรักษ์ และดำรงให้คงอยู่สืบไป

วรรณคดี เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าที่บรรพบุรุษได้ประพันธ์สรรสร้างขึ้น และตกทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาจนถึงปัจจุบัน ถือเป็นหลักฐานสำคัญที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในสมัยนั้น ๆ ทั้งทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง ดังในข้อความวรรณคดีเรื่องศิลาจารึกหลักที่ 1 ความตอนหนึ่งว่า “...เมื่อชั่ว พ่อขุนรามคำแหง เมืองสุโขทัยนี้ดี ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เจ้าเมืองบ่เอาจอบในไพร่ ลู่ทางเพื่อนจูงวัวไปค้า ขี่ม้าไปขาย ใครจักใคร่ค้าช้าง ค้า ใครจักใคร่ค้าม้า ค้า ใครจักใคร่ค้าเงือนค้า ทองค้ำ...” (ฟองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ,

2551) ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นถึงสังคมในสมัยสุโขทัยที่ได้รับการปกครองโดยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชบ้านเมืองมีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพื่อดำรงชีวิตและมีการค้าขายที่เฟื่องฟูดังคำกล่าวที่ว่าวรรณคดีเป็นกระจกสะท้อนสังคม ซึ่งทำให้เห็นแง่มุมของสภาพสังคมในด้านต่าง ๆ ของสมัยนั้นได้อย่างเด่นชัด (รีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2544) กล่าวว่ วรรณคดีเป็นศิลปะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารและถ่ายทอดแนวคิดของตนเอง ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวภาษา และวรรณคดีจึงเป็นกระจกเงาสะท้อนความเปลี่ยนแปลง ของสังคมวัฒนธรรม นอกจากวรรณคดีจะมีคุณค่าทางด้านสังคมบอกเล่าเรื่องราวรากเหง้าวิถีชีวิต และความเป็นไปของคนในสังคมแล้วนั้นยังสอดแทรกไปด้วยความรู้คุณค่าด้านวรรณศิลป์ แนวคิด และคตินิยมไว้ด้วยกลวิธีอันแยบยลอันเป็นประโยชน์กับผู้ศึกษา อีกทั้งยังให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินสามารถสร้างความจรรโลงใจนำไปขัดเกลาจิตใจ และปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างดียิ่ง ดังนั้นจึงนับได้ว่าวรรณคดีมีประโยชน์และสำคัญต่อผู้ที่ศึกษาอย่างแท้จริงจากร่องรอยราช ธิราชฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสงครามเรื่องหนึ่งซึ่งไทยได้รับ อิทธิพลมาจากมอญ เนื้อเรื่องมุ่งนำเสนอเรื่องราวสงครามระหว่างมอญกับพม่าในสมัยพระเจ้า ราชธิราช เป็นหลักวรรณกรรมดังกล่าวมีรูปแบบและเนื้อหาที่แปลกใหม่ (กรรณิการ์ สาตรปรง, 2543) เนื่องจากวรรณกรรมก่อนสมัยรัตนโกสินทร์ที่เขียนเป็นความเรียงภาษาร้อยแก้ว มักจะเป็นงานทาง ศาสนา ซึ่งเขียนด้วยภาษาบาลี และสันสกฤต (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2543) แต่ราชธิราชเป็นวรรณกรรมอิง พงสาวดารเรื่อง แรก ๆ ซึ่งเขียนเป็นความเรียงร้อยแก้ว อย่างไรก็ตามแม้ว่าราชธิราชฉบับเจ้าพระยา พระคลัง (หน) จะมีลักษณะแปลกใหม่แต่ก็ได้รับความนิยมในสังคมไทย ดังจะเห็นได้จากการคัดลอก กันมาอย่างสม่ำเสมออีกทั้งปรากฏด้วยวรรณกรรมรูปแบบอื่น เช่น แบบเขียน บทละครและการ์ตูน เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรื่องราวราชธิราชฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) แพร่หลายในสังคมวงกว้าง และยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน ที่มาของเรื่องราวราชธิราชแต่เดิมมีลักษณะเป็นเอกสาร ประวัติศาสตร์ภาษามอญนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพระราชประวัติของพระเจ้าราชธิราชและกษัตริย์มอญ หลายพระองค์ ต่อมาพญาทะละขุนนางเชื้อสายมอญในราชสำนักพระเจ้าบุเรงนองได้รวบรวมเอกสาร ประวัติศาสตร์มอญมาเรียบเรียงด้วยภาษาพม่าเป็นวรรณกรรมเรื่อง “ราชธิราชยุทธนา” (Razadarit Ayedawpon) ปรากฏว่าราชธิราชยุทธนาเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมในพม่า เนื่องจากมีผู้คัดลอก วรรณกรรมดังกล่าวต่อมาอีกหลายครั้งจนเมื่อประมาณ พ.ศ.2283 สันนิษฐานว่าอาจารย์พะพะภิกขุ ชาวมอญผู้รู้ทั้งภาษามอญ และพม่าได้นำราชธิราชฉบับภาษาพม่ามาแปลเป็นภาษามอญ ราชธิราช ฉบับภาษามอญได้รับความนิยมเช่นเดียวกับฉบับพม่าจะเห็นได้จากมีผู้คัดลอกต้นฉบับราชธิราชฉบับ ภาษามอญต่อมาอีกหลายครั้ง (บุญบา ตระกูลสัจจาวัตร, 2529) จนกระทั่งมอญแพ้สงครามพม่า เรื่อง ราชธิราชฉบับภาษามอญได้ถูกนำเข้ามาในไทย เจ้าพระยาพระคลัง (หน) ขุนนางในสมัยรัชกาลที่ 1

เป็นบุคคลหนึ่งที่น่าค้นหาลับเรื่องราชาธิราชภาษามอญมาเป็นข้อมูลสำคัญในการแปล และเรียบเรียงเรื่องราชาธิราช เมื่อ พ.ศ. 2328 หรือคนไทยรู้จักกันในชื่อว่า “ราชาธิราชฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)” (ฉบับตัวเขียน)

ปัญหาการเรียนวรรณคดี พบว่า นักเรียนจำนวนมากยังขาดความสนใจ และตระหนักถึงความสำคัญของวรรณคดีจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีอยู่ในระดับที่ไม่ได้มาตรฐานเท่าใดนัก อีกทั้งนักเรียนยังขาดทักษะการคิดสำคัญของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ทักษะการคิดแก้ปัญหา และทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากบริบททางสังคมไม่เอื้อให้คิดหรือเปิดโอกาสให้แสดงความคิดที่แตกต่างเน้นเชื่อฟัง และปฏิบัติตามมากกว่าให้อิสระทางการคิด (วิรัตน์ แก้วสุด, 2557) นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ต่ำลงเนื่องจากโรงเรียนเน้นการสอนที่เป็นวิชาการเน้นเนื้อหา และปิดกรอบความคิดของนักเรียนส่งผลให้ความคิดของนักเรียนต่ำลง (Sir Ken Robinson, 2561)

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) เป็นหนึ่งในวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนเป็นสำคัญ โครงสร้างหลักของรูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานออกแบบตามทฤษฎีด้านการวัดความคิดสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์ อี พอล ทอร์เรนซ์ (E. Paul Torrance) แนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แบบความคิดแนวนานของเอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน (Edward de Bono) และพัฒนามาจากกระบวนการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งได้ผลดีในหลายประเทศและทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์นำมาสร้างรูปแบบการเรียนแบบใหม่ซึ่งเป็นการเรียนแบบ Active Learning คือ การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนตื่นตัวในการค้นคว้าแทนที่จะรอรับการบรรยายแบบเดิม นักเรียนมีความสุขในการเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ขั้นที่ 4 นำเสนอผลงาน และขั้นที่ 5 ประเมินผลจะช่วยให้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคต การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนะ (Perspectives) กระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (Tradition Paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ที่ให้โลกของนักเรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นการพัฒนาทักษะและทัศนคติ ความคิดสร้างสรรค์ทักษะการสื่อสารการจูงใจตนเองและความตระหนักในสภาพแวดล้อม และเห็นผู้อื่นคือความสามารถใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ (วิริยะ ฤาชัยพานิชย์, 2558)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมความสามารถด้านวรรณคดีเพื่อให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน และได้รับการพัฒนาให้เกิดความสามารถ

ด้านวรรณคดีอย่างแท้จริง จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ด้านวรรณคดีเรื่องราชาธิราชของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้นนักเรียนให้พัฒนาความสามารถทางด้านสติปัญญา โดยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองกระตุ้น และเร้าความสนใจให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากเรียน วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558: 25) มีการจัดรูปแบบการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมความพร้อมและกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นที่ครูดำเนินการสอนโดยการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนนั้นมีความอยากรู้อยากเรียนค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง โดยการนำตัวอย่างสถานการณ์ สื่อมัลติมีเดีย กิจกรรม และเกมที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนมาเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ

1.2 ขั้นดำเนินการสอน เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าและตั้งปัญหาที่นักเรียนสงสัยในบทเรียนแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสนใจของปัญหาที่นักเรียนค้นพบกลุ่มละ 4 - 6 คน โดยครูจะเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันคิดวางแผนออกแบบในการทำงานเพื่อแก้ปัญหาตลอดจนการให้คำปรึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม

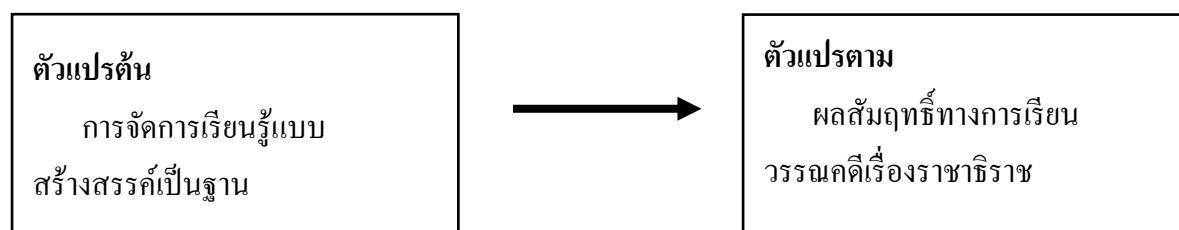
1.3 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานกลุ่มจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง โดยนักเรียนจะนำเสนอแนวคิด วิธีการในการแก้ปัญหาหรือหาคำตอบของปัญหานั้น ๆ เมื่อจบการนำเสนอให้นักเรียนในชั้นเรียนจะช่วยกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับแนวคิด วิธีการในการแก้ปัญหา ซึ่งครูจะช่วยชี้แนะแนวทางเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

1.4 ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียน รวมถึงแนวคิดวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางเพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ที่ถูกต้อง

1.5 ขั้นประเมินผลเป็นขั้นตอนประเมินกิจกรรมทั้งหมดที่นักเรียนได้ทำในรายวิชาการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ นักเรียนได้รับมาตรฐานความสำเร็จที่ดีที่สุดในด้านวิชาการและสายอาชีพ ในการทำเช่นนี้ NQF กำหนดให้มีการประเมินที่ครอบคลุมทั้งสามด้านของการเรียนรู้ ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะ ด้วยวิธีนี้ครูสามารถดูว่านักเรียนเข้าใจข้อมูลสำคัญได้ดีเพียงใด สามารถใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้และยังสามารถแสดง ให้เห็นว่าพวกเขามีคุณสมบัติอะไรบ้าง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จำเป็นจะต้องประเมินทั้ง 3 ด้าน ซึ่งมีวิธีการ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. วรรณคดี เป็นคำที่ใช้ในปัจจุบันเราเทียบกับคำว่า “Literature” ในภาษาอังกฤษ หมายถึง บทประพันธ์ทุกชนิดที่ผู้แต่งมีวิธีเขียนอย่างดัดมีศิลปะ ก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่าน สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านมีมโนภาพไปตามจินตนาการของเรื่องต่าง ๆ ลงไปในทางของตนด้วยการแต่งเร้าให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจไปตามความรู้สึกของผู้แต่งบางครั้งผู้แต่งจะสอดแทรกความรู้และทัศนคติในเรื่อง ลีทธา พินิจภูวดล (2515: 5-6)

จากการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกันในรายละเอียด ซึ่งการพัฒนาทักษะวรรณคดีโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย/ระเบียบวิธีวิจัย/Research Methodology

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) ใช้แบบแผนทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design มีลักษณะการทดลองดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2549 : 56)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	test Post-test
ทดลอง	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) การเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

2. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามลำดับ ดังนี้

2.1 ชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เกณฑ์การวัด และประเมินผลการปฏิบัติงานและข้อตกลงในการทำกิจกรรม ตามตารางเรียนและนอกตารางการทดลอง

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา เก็บคะแนนผลสอบก่อนเรียน

2.3 ดำเนินการสอนตามบทเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา บันทึกคะแนนประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนการประเมินผล และแบบฝึกทักษะท้ายบทเรียน เก็บเป็นคะแนนรวมระหว่างเรียน

2.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา มาทดสอบกับนักเรียนที่ได้เรียนแล้วเก็บคะแนนผลสอบหลังเรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ใช้เวลาทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 4 ชั่วโมง (โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) ผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 แบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา

1.1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 105)

1.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาแบบอิงเกณฑ์โดยใช้วิธีของเบิร์นแนน (Brennan) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 107)

1.1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาแบบอิงเกณฑ์โดยวิธีของโลเวท (Lovett) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 109)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 123)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552: 128)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างก่อนเรียนกับหลังเรียนใช้สถิติ Holtelling T2 (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553: 174-175)

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินวิจัยมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	เกณฑ์ 80/80	
	E1	E2
	82.35	87.65

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผลการทดลองใช้แผนจัดการเรียนรู้เรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนจัดการเรียนรู้เรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระราม อาสา มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงานเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา(E1) และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านความรู้เรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา (E2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/87.65 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มทดลอง	N	M	SD
ก่อนเรียน	16	32.94	1.44
หลังเรียน	16	36.06	1.77

จากตารางที่ 2 แสดงว่า แบบทดสอบวัดความสามารถด้านความรู้เรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นความคิดเห็น	M	SD	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านกระบวนการเรียนการสอน				
1.1 นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) ด้วยการแบ่งหน้าที่กันในกลุ่ม	4.69	0.46	มากที่สุด	3
1.2 สื่อการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา	4.94	0.24	มากที่สุด	1
1.3 นักเรียนสนใจในการร่วมกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง	4.81	0.39	มากที่สุด	2
รวมความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.81	0.36	มากที่สุด	1
2. ด้านคุณภาพครู				
2.1 เนื้อหาที่ใช้การจัดการเรียนการสอนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสานักเรียนเข้าใจง่าย	4.88	0.33	มากที่สุด	1

ประเด็นความคิดเห็น	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
2.2 นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสาที่หลากหลาย	4.63	0.48	มากที่สุด	3
2.3 นักเรียนมีทัศนคติที่ดีกับครูต่อการแนะนำการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.69	0.46	มากที่สุด	2
รวมความคิดเห็นด้านคุณภาพครู	4.73	0.42	มากที่สุด	3
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล				
3.1 นักเรียนได้ทดสอบความรู้ความสามารถในวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา	4.63	0.48	มากที่สุด	4
3.2 นักเรียนใช้เวลาตามกำหนดในการทดสอบวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา	4.75	0.43	มากที่สุด	2
3.3 นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่มวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา	4.88	0.33	มากที่สุด	1
3.4 นักเรียนสามารถอธิบายวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสาตามรูปแบบที่กำหนดได้ถูกต้อง	4.69	0.46	มากที่สุด	3
รวมความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผล	4.74	0.43	มากที่สุด	2
รวมความคิดเห็นทั้งหมด	4.76	0.11	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.76$, $SD=0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านกระบวนการเรียนการสอน ($M=4.81$, $SD=0.36$) อันดับที่ 2 ด้านการวัดผลและประเมินผล ($M=4.74$, $SD=0.43$) และอันดับที่ 3 ด้านคุณภาพครู ($M=4.73$, $SD=0.42$) แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ความคิดเห็นด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า สิ่งที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด คือ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based

Learning) มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา ($M=4.94$, $SD=0.24$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด และสิ่งที่เกิดการเรียนรู้น้อยที่สุด คือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) ด้วยการแบ่งหน้าที่กันในกลุ่ม ($M=4.69$, $SD=0.46$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด

2. ความคิดเห็นด้านคุณภาพครู พบว่า สิ่งที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด คือ เนื้อหาที่ใช้การจัดการเรียนการสอนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสานักเรียนเข้าใจง่าย ($M=4.88$, $SD=0.33$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด และสิ่งที่เกิดการเรียนรู้น้อยที่สุด คือ นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสาที่หลากหลาย ($M=4.63$, $SD=0.48$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด

3. ความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมิน พบว่า สิ่งที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่มวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา ($M=4.88$, $SD=0.33$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด และสิ่งที่เกิดการเรียนรู้น้อยที่สุด คือ นักเรียนได้ทดสอบความรู้ความสามารถในวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา ($M=4.63$, $SD=0.48$) โดยมีความเห็นในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำใบงานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา เท่ากับ 82.35/87.65 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดลองใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิง

พระรามอาสาได้ในชีวิตประจำวัน และส่งเสริมความสามารถด้านความรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนมีความสามารถด้านความรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้มีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน โดยส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง ตลอดจนนำสื่อการเรียนการสอนที่มีความชัดเจนทั้งรูปแบบและเนื้อหา ทำให้นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ผ่านกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนสังเคราะห์ประเด็นที่สำคัญและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน โดยที่ครูให้ความช่วยเหลือในประเด็นที่นักเรียนตัดสินใจทำให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/87.65

2. ความสามารถด้านความรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.76, SD=0.11$)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรให้ความรู้ครูก่อนที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ก่อนนำไปให้นักเรียนทดลองใช้
2. ควรให้ความรู้แก่นักเรียนก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานไปทดลองใช้
3. ควรวางแผนและเตรียมความพร้อมก่อนใช้ควรให้ความรู้ครูก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยการเตรียมคอมพิวเตอร์ให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ในเนื้อหาสาระอื่นหรือในเนื้อหาสาระที่เหมาะสม
2. ควรให้ความรู้ครูก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องราชาธิราช ตอนสมิงพระรามอาสา โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลาย ๆ โรงเรียน เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางขึ้น
3. ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ไม่เพียงส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการชั้นเรียนและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันผ่านกระบวนการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานเป็นทีม และการนำเสนอผลงาน อันเป็นการพัฒนาทักษะการสื่อสารและสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ขณะเดียวกันครูสามารถบริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ในบทบาทของผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้อย่างยั่งยืน ซึ่งบทความนี้มีความเชื่อมโยงกับศาสตร์ด้าน การบริหารการศึกษา (Educational Management) และ การสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (Communication for Learning)

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- มงคล เรียงณรงค์. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2518). *วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- อรรณณ อุดมสุข. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.